

Predikan i Kyrkhults kyrka 2013 av Tobias Bäckström

9 sönd. efter tref

"Goda förvaltare"

Ords 3:27-32

Ef 4:20-28

Luk 12:42-48

Ps: 177, 583 B, 397, 2

Vi möter här ett bildspråk som vi kanske inte är helt bekanta med i vårt moderna samhälle. Men vi förstår ändå vad Jesus vill säga oss. En herre som reser bort och som lämnar allt han äger åt en förvaltare. Förvaltaren får fullt ansvar för hela hans egendom inklusive de andra tjänarna.

Den här liknelsen är insatt i ett sammanhang där Jesus talar om sin återkomst. Vi förstår därför vad den handlar om. Det handlar om Jesus och kyrkan, Jesus är den som reser bort och lämnar kyrkan till att förvaltas av kyrkans ledare tills han kommer tillbaka. Präster och biskopar har ett särskilt ansvar, men liknelsen gäller också alla, var och en som är döpt och upptagen i Kristi kyrka.

Jesus talar om två olika sorters förvaltare. Vad var det för skillnad mellan dessa båda? Förutom att den ene var trogen och klok och den andre trolös och ond? Jo, en viktig skillnad var att den första agerade som om hans herre aldrig hade rest bort. För honom hade det ingen betydelse var han för tillfället befann sig. Allt förvaltaren gjorde, gjorde han *som om* hans herre hela tiden var närvarande. Han ändrade inte beteende bara för att han inte kunde se honom mitt framför sig.

Den andre däremot betedde sig på *ett* sätt när hans herre var hemma och på ett annat sätt när han var borta. Han tänkte; ”jag kan göra som jag vill nu, det finns ingen som kollar mig hur jag sköter mig. Min herre dröjer, kanske han aldrig kommer tillbaka.”

Här tror jag en nyckel ligger i ett gott förvaltarskap för oss människor. Både som kyrka och som enskilda kristna. Lever jag i Guds närvaro? Handlar jag med Jesus för mina ögon? Medveten om att han finns här och nu? Frågar jag mig: vad Jesus skulle ha gjort? Eller betraktar jag Gud som frånvarande, att han är långt borta i tid och rum. Tänker jag att Jesus dröjer, han har ju faktiskt dröjt i 2000 år vid det här laget, kanske han aldrig kommer tillbaks.

Ja, de två olika förhållningssätten är av avgörande betydelse för hur jag förvaltar mitt liv, min tid och min egendom. Eller hur kyrkan förvaltas av dess präster och biskopar.

En annan nyckel till ett gott förvaltarskap handlar om hur vi ser på det som vi förvaltar. Betraktar vi det som vår privata egendom och som vi därmed kan göra vad vi vill med? Ja, om Gud inte finns eller åtminstone är väldigt frånvarande, så blir det ju lätt att man tänker så. Finns det ingen givare så finns det heller ingen gåva.

Men vi har inte gett oss själva liv. Vi kan inte tacka oss själv för tid, talanger och kroppsliga och mentala resurser. Allt detta har vi fått av Gud, och vi har i uppdrag att förvalta det. Gud har därmed gett oss stort ansvar. Och att ha fått ansvar betyder att man kan *ställas till svars*, det är det som ligger i ordet ansvar. En dag kommer Jesus tillbaks och vi kommer få frågan: vad gjorde du av ditt liv. När jag säger det så lägg märke till att jag inte säger: vad *blev* det av ditt liv. Vi styr inte över utfallet. Det är viktigt att kunna se klart vad som verkligen är mitt ansvarsområde och vad som inte är det. Har man svårt att se detta kan det vara bra att tala men den erfaren kristen om detta. Vi råar inte över allt i våra liv.

Egentligen är det synd om dem som lever som om Jesus inte är närvarande. Då blir tillvaron ganska fattig, man ser bara till sig själv och saker och ting får bara ett värde om jag själv kan få ut något av det.

Tillvaron blir så mycket större om vi tänker att vi är förvaltare åt Jesus själv. Även om vi kan tycka att våra liv är små och oansenliga så gör inte han det. Allt är viktigt, och vår sak är att vara trogen i allt, även i det som vi ser som litet och smått. Den som lever för Gud får själv ett rikare och meningsfullare liv.

Men om man nu inte vet vad man ska förvalta? Om jag inte vet vad som är mitt uppdrag eller Guds vilja? Kan jag komma undan då? För säkert kommer många människor att skylla på att de inget visste. ”Hade Gud bara sagt något, så hade jag levt annorlunda?” Det är ju detta som Jesus tar upp när han talar om tjänaren som av okunnighet gjorde det som förtjänade prygel. Han skulle visserligen få ett mildare straff, men slipper ändå inte undan helt.

Ja, om du kör i 90 på en 70-väg och blir tagen av polisen. Skyller du då på att du inget visste, det har ju alltid varit 90 här förut! Ja, även om du gjorde det så skulle det inte hjälpa. Som bilist har du ett ansvar att ta reda på vilka trafikregler det är som gäller.

Och som människa har vi också ansvar att söka sanningen om oss själva och våra liv. Vem är jag, vem är Gud och vad vill han med mig? Att leva sitt liv i okunnighet om detta, kan också vara ett medvetet val. Då blir det bekvämare, undviker man att reda på saker slipper man ändra sitt liv.

Det viktigaste som Jesus har gett oss att förvalta förmedlar han genom sin kyrka. Dopet som är ingången i kyrkan, Guds ord som han gett oss. Och mässan och gudstjänsten. Allt detta är gåvor som vi fått. Vi har fått dem för att använda dem, för att förvalta dem. Så låt oss vara en klok och trogen förvaltare och leva med den närvarande Jesus inför våra ögon.